

Svar fra Fagforbundet teoLOgene

v. nestleder Sara Moss-Fongen, [sara.moss-fongen@fagforbundet.org](mailto:sara.moss-fongen@fagforbundet.org)

8. I den lokale planleggingen er det viktig å kunne skille mellom en opplæringsplan som menighetsrådet vedtar, og aktiviteter som enkelte i en stab har ansvar for. En plan bør inneholde et minimum, og så må det være rom for kreativitet og tilpasning både blant ansatte og frivillige. MR har ikke arbeidsgiveransvar for de fleste ansatte, og vil ikke vinne på å overstyre deres faglighet. En plan må også kunne fungere i vakanseperioder eller ved sykdom.

14. Vi er usikre på om dette vil føre til mer samisk innhold, med mindre det følges opp med kursing av ansatte. De færreste ansatte (og frivillige) kan et samisk språk. Å lære en regle fra Youtube eller "leke same" vil i verste fall virke mot sin hensikt, hvis den som leder aktiviteten, ikke er kulturfølsom og gjør det på en troverdig måte. Til gjengjeld bør de områdene hvor samisk brukes i menighetens liv, kanskje få en enda mer definert plan til hjelp i opplæringen.

19. Som fagforening ønsker vi ikke å mene så mye om det pedagogiske innholdet i planen, da vi håper dette er kvalitetssikret av pedagogisk og teologisk kompetanse i fagavdelingen og ikke bare er tilfeldig utvalgt. Men vi støtter fullt ut å gå fra anbefalt timetall per årskull, til anbefalt antall samlinger for ulike aldersgrupper. Som tidligere skrevet vil vi tro det er lurt å lage lokale planer som dekker et slikt minimum av kontakt for 0-15 år, og at større satsninger og faste aktiviteter drevet av ansatte/frivillige holdes utenfor menighetsrådets opplæringsplanverk for å sikre at fagpersoner kan bruke sin interesse, kompetanse og nettverk, samt raskt skalere opp og ned aktiviteten etter etterspørsel.

For konfirmasjonstiden er det sagt tydelig fra medarbeidere at det er en styrke hvis rammene for planen forstås så likt som mulig over hele landet. Det gjelder særlig hvordan den ansatte som er ansvarlig for konfirmasjonstiden, skal møte foreldre i saker med høyt fravær. Flere steder i planen står det at alle har rett på tilpasset opplæring. Dette kommer mest på spissen i konfirmasjonstiden, og en avklaring av hvem som har ansvar for denne tilpasningen, bør konkretiseres. De fleste sogn i Norge vil ikke ha ressurser til å ha individuelt tilpasset opplæring til alle i dette årskullet som har egne planer på skolen. Noen ansatte opplever marsjordre fra prost eller biskop om å ha konfirmasjonsgudstjeneste for alle som ønsker det, helt uavhengig av om de har vært med på et konfirmasjonsopplegg. Dette bør komme fram i rammeplanen, hvis det er et ønske om at ingen skal avvises.

65. Vi merker oss at leir trekkes fram som viktig. Samtidig vet vi at dette er i spill lokalt mange steder, fordi det er dyrt for arbeidsgiver med ansatte på leir. Hvis det vedtas at "leir bør prioriteres" i menighetenes konfirmantplan, forplikter dette også arbeidsgiverne økonomisk.